

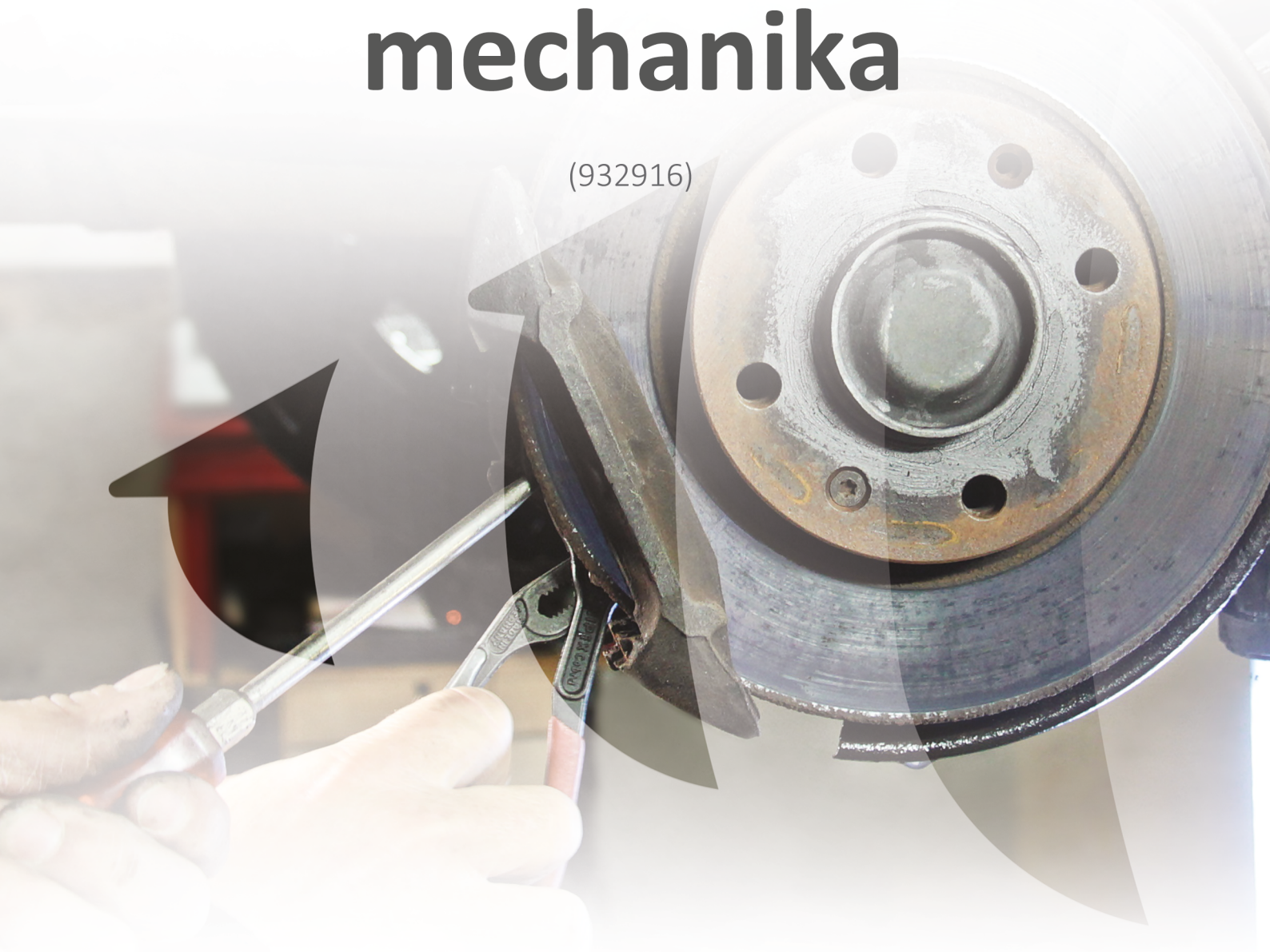

**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Pracownik pomocniczy mechanika

(932916)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK	6
CZĘŚĆ I - OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	10
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	11
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	12
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	13
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	14
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	15
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	15
SYNTEZA ZAWODU – PRACOWNIK POMOCNICZY MECHANIKA*	15
GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE	15
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	16
WARUNKI PRACY	16
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	16
PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	17
PLUSY I MINUSY ZAWODU	18
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	19
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	19
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	21
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	22
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – PRACOWNIK POMOCNICZY MECHANIKA	22
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	23
ZAPOTRZEBOWANIE	23
ZAROBKI	26
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	28
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	28
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	29
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	30
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	30
PRZYDATNE LINKI	30
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	31

SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której

ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. W branżowej szkole II stopnia po zdaniu egzaminu maturalnego, możliwa jest dalsza edukacja na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie oświaty, nauki i szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy - egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców - również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kom-

petencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, certyfikatem, dyplomem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiającą pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie Dz.Urz. UE C111 z 06. 05. 2008 r. str.1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1, lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - prawo przedsiębiorców, lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców, lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika, lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmuje decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.

Źródło: <http://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. WCZESNĄ EDUKACJĘ I OPIEKĘ

- placówki dla dzieci w wieku 0-3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3-6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE

- 8-letnią szkołę podstawową.

3. SZKOLNICTWO PONADPODSTAWOWE

- 4-letnie liceum ogólnokształcące,
- 5-letnie technikum,
- 3-letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2-letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3-letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. KSZTAŁCENIE W RZEMIOŚLE

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. SZKOLNICTWO WYŻSZE

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. KSZTAŁCENIE DOROSŁYCH

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4-letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18. roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) dotyczy dzieci i młodzieży w wieku 7-15 lat.

Obowiązek nauki odnosi się do młodzieży w wieku 15-18 lat i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez realizowanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

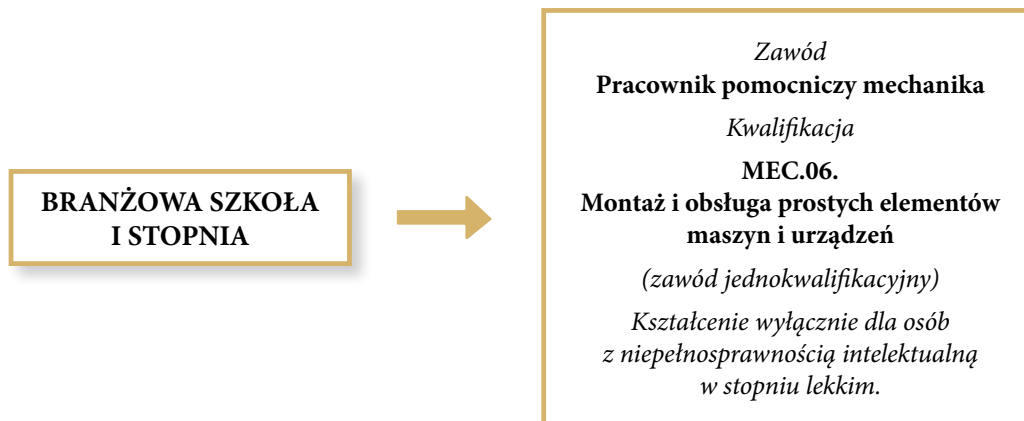
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

Uzyskiwanie kwalifikacji możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.),
- ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz. U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczególnych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację. W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.

Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem), w technikach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych, przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży. Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe prowadzą Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU - PRACOWNIK POMOCNICZY MECHANIKA*

Synteza zawodu	<p><i>Wykonuje prostsze czynności stanowiące zakres działań zawodowych mechanika–montera maszyn i urządzeń. Realizuje prace pomocnicze związane z montażem, demontażem, obsługą i naprawą prostych elementów maszyn i urządzeń, które są odłączone od źródła energii. Zajmuje się czyszczeniem, konserwacją podzespołów, zespołów części maszyn i urządzeń. Pomaga w obszarze prostszych czynności związanych z obsługą klientów zakładu mechanicznego. Przeprowadza prace porządkowe w obrębie zakładu mechanicznego oraz dba o utrzymanie ładu na powierzonym mu stanowisku pracy w zakresie używanych narzędzi, maszyn i urządzeń. Pracuje pod kierunkiem wykwalifikowanego pracownika np. montera – mechanika maszyn i urządzeń.</i></p>
-----------------------	--

*Kształcenie wyłącznie dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.

Do zawodu pracownik pomocniczy mechanika (kwalifikacja pełna) przypisany jest II poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).

GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych w zakresie kwalifikacji MEC.06. Montaż i obsługa prostych elementów maszyn i urządzeń:

1. wykonywania prac pomocniczych związanych z montażem i demontażem, obsługą i naprawą prostych elementów maszyn i urządzeń, które są odłączone od źródła energii,
2. wykonywania prac pomocniczych związanych z utrzymaniem w należytym stanie stanowiska pracy, narzędzi pracy, maszyn i urządzeń mechanicznych,
3. wykonywania prac porządkowych na terenie zakładu mechanicznego.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie pracownik pomocniczy obsługi mechanika wyodrębniono jedną kwalifikację cząstkową:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
MEC.06.	Montaż i obsługa prostych elementów maszyn i urządzeń	2

WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będzie pracował:

- w pomieszczeniach zamkniętych warsztatów mechanicznych lub w halach zakładów produkcyjnych,
- w określonych, stałych godzinach pracy,
- w różnych pozycjach ciała (najczęściej na stojąco),
- wykorzystując powierzone materiały, narzędzia i urządzenia,
- indywidualnie lub w zespole, ale pod kierunkiem bardziej doświadczonego pracownika.

PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie pracownik pomocniczy mechanika preferowane są następujące predyspozycje:

- zręczność i sprawność kończyn górnych,
- koordynacja wzrokowo-ruchowa,
- zdolność widzenia przestrzennego i rozróżniania barw,
- dobry słuch,

- staranność,
- wytrwałość,
- umiejętność słuchania i wykonywania poleceń,
- gotowość do zadawania pytań i poszukiwania informacji w sytuacji niepewności,
- zdolność do podporządkowywania się regułom i zasadom funkcjonowania społecznego.

PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu pracownik pomocniczy mechanika należą:

- choroby narządu ruchu w obrębie kończyn górnych,
- wady kręgosłupa,
- zaburzenia tonusu mięśni,
- choroby układu oddechowego, astma,
- choroby skóry rąk,
- epilepsja,
- cukrzyca,
- poważne wady wzroku (astygmatyzm, zaburzenia ostrości widzenia, daltonizm),
- reumatyzm,
- nadpobudliwość psychoruchowa.

PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none"> • możliwość wykonywania zawodu zapewniającego niezależność finansową oraz samodzielność funkcjonowania społecznego, • możliwość wykonywania pracy w lepszych warunkach środowiska pracy tj. bez poważniejszego ryzyka zawodowego czy narażenia na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, • możliwość rozwijania kompetencji interpersonalnych zwłaszcza w zakresie komunikacji, współpracy w grupie, ale także odpowiedzialności za powierzone zadania oraz systematyczności, • możliwość rozwoju umiejętności technicznych i nabywania wraz ze stażem pracy praktycznych kompetencji w zakresie prac mechanicznych, • możliwość pracy w branży popularnej, o stałym zapotrzebowaniu na rynku pracy. 	<ul style="list-style-type: none"> • praca wymagająca głównie stojącej pozycji ciała, • konieczność wykonywania dość rutynowych, monotonnych, powtarzalnych czynności, • trudność z wykonywaniem zadań zawodowych, jeśli: <ul style="list-style-type: none"> — kandydat nie ma gotowości do podporządkowywania się i dostosowywania do wskazówek osób bardziej doświadczonych, — kandydat do pracy ma obniżoną wyobraźnię przestrzenną, — kandydat do pracy ma zdecydowanie słabsze predyspozycje do prac technicznych i manualnych, — kandydat do pracy ma wyraźne trudności w zakresie radzenia sobie z podstawowymi czynnościami dnia codziennego czy też z dbałością o własne zdrowie i bezpieczeństwo.

TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika może podejmować pracę w:

- zakładach mechanicznych świadczących usługi mechaniczno-ślusarskie,
- przedsiębiorstwach przemysłu metalowego, maszynowego i elektrotechnicznego,
- przedsiębiorstwach usługowych,

- zakładach naprawczych,
- punktach usługowo-naprawczych,
- mechaniczno-ślusarskich zakładach rzemieślniczych,
- zakładach budowy obrabiarek, samochodów, urządzeń transportowych, maszyn budowlanych i rolniczych,
- budownictwie przemysłowym,
- budownictwie urządzeń hutniczych i chemicznych,
- stoczniach, przy budowie statków,
- firmach zajmujących się konserwacją i naprawą sprzętu mechanicznego.

TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- pomocnik mechanika warsztatowego,
- pomocnik monterów maszyn i urządzeń przemysłowych,
- konserwator sprzętu mechanicznego,
- pracownik pomocniczy ślusarza,
- pracownik produkcji.

TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Warsztat mechaniczny to zespół stanowisk roboczych wraz z wyposażeniem umożliwiającym obróbkę metali na zimno i tworzyw oraz montaż i naprawę urządzeń technicznych. Jest to przeważnie pomieszczenie zamknięte (mniejszy warsztat lub hala produkcyjna), na ogół ogrzewane, ze sztucznym oświetleniem. Rzadziej prace są wykonywane na wolnym powietrzu. Choć za każdym razem warunki lokalowe będą nieco odmienne, to praca powinna być zorganizowana zgodnie z wymogami branżowymi, ale i w poszanowaniu przepisów BHP, ochrony ppoż. i ochrony środowiska.

WYPOSAŻENIE STANOWISKA PRACY

Do wyposażenia stanowiska mechanicznego należą sprzęty i narzędzia umożliwiające wykonywanie obróbki ręcznej oraz montażu i demontażu maszyn i urządzeń:

- stoły ślusarskie,
- narzędzia robocze,
- maszyny i urządzenia,
- odzież robocza.

STOŁY ŚLUSARSKIE

Stoły ślusarskie są wykonane z kształtowników stalowych. Płyta wykonana jest z drewna i pokryta w zależności od rodzaju wykonywanych prac: blachą stalową lub miękkim tworzywem. Mogą być jedno-, dwu- lub wielostanowiskowe. Są też typy stołów pokryte materiałem ognioodpornym. Integralną częścią stołów ślusarskich są imadła ślusarskie równoległe.

NARZĘDZIA ROBOCZE

- przecinaki do profesjonalnego przecinania podczas prac monterskich i napraw,
- młotki wykorzystywane przy drobnych jak i bardziej profesjonalnych pracach, np. obróbce ręcznej,
- piłki ręczne stosowane m.in. do docinania i przycinania metalowych elementów przy typowych pracach ślusarskich,
- pilniki do metalu do piłowania elementów metalowych przy naprawach oraz dorabianiu nowych elementów,
- wkrętaki pomocne przy pracach montażowych i demontażowych,
- gwinciarki stosowane do nacinania m.in. gwintów rurowych, stożkowych wykonywanych przy naprawach i montażu instalacji grzewczych i gazowych,
- klucze monterskie pomocne np. przy montażu maszyn i urządzeń,
- lutownica do lutowania elementów przy montażu i naprawie drobnego sprzętu gospodarstwa domowego,
- przyrządy pomiarowe np. suwmiarka uniwersalna,
- płyta pomiarowa (traserska),
- nożyce dźwigniowe,
- ostrzarki,
- ścianki pneumatyczne.

MASZYNY I URZĄDZENIA

- wiertarki stołowe,
- tokarki uniwersalne,
- frezarki uniwersalne,
- szlifierki,
- piły mechaniczne.

ODZIEŻ ROBOCZA

- kombinezon roboczy,
- pełne obuwie antypoślizgowe,
- okulary ochronne,
- rękawice robocze,
- nakrycie głowy.

Słowniczek wyposażenia pracownika pomocniczego mechanika

- **ścinaki pneumatyczne** (młotki pneumatyczne ścinaki) – uniwersalne narzędzia, które służą m.in. do: ścinania śrub, gwintów, cięcia blachy, obróbki okuwek stalowych lub żeliwnych, obróbki odlewów, demontażu konstrukcji stalowych,
- **płyta traserska** – służy, jako płaszczyzna odniesienia w pomiarach elementów maszynowych np. za pomocą wysokościomierza oraz do sprawdzania płaskości.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKI UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU PRACOWNIK POMOCNICZY MECHANIKA

Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej kwalifikację można uzyskać poprzez naukę w 3-letniej branżowej szkole I stopnia w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika, w ramach kwalifikacji MEC.06. Montaż i obsługa prostych elementów maszyn i urządzeń. Niezbędne jest orzeczenie potwierdzające lekki stopień niepełnosprawności intelektualnej.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji MEC.06. Montaż i obsługa prostych elementów maszyn i urządzeń i jego zdanie daje możliwość po ukończeniu szkoły, uzyskania dyplomu zawodowego w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika na podstawie świadectwa ukończenia branżowej szkoły I stopnia oraz certyfikatu kwalifikacji MEC.06. Montaż i obsługa prostych elementów maszyn i urządzeń.

Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w szkolnych warsztatach i pracowniach: rysunku technicznego, technologii mechanicznej, a także w centrach kształcenia zawodowego oraz rzemieślniczych zakładach usługowych, w których może odbywać praktyczną naukę zawodu i których właściciele są szczególnie zainteresowani zatrudnieniem osób z orzeczeniem niepełnosprawności intelektualnej w stopniu lekkim.

Kwalifikację w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika można także uzyskać poprzez korzystanie z oferty kwalifikacyjnych kursów zawodowych w ramach kwalifikacji MEC.06. Montaż i obsługa prostych elementów maszyn i urządzeń. Istnieje również możliwość przygotowania do wykonywania poszczególnych zadań zawodowych poprzez korzystanie z oferty kursów umiejętności zawodowych.

ŚCIEŻKA UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

(Kształcenie wyłącznie dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim.)

Ścieżka 1.

MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – PRACOWNIK POMOCNICZY MECHANIKA

Kursy i szkolenia doksztalające

Każdy pracownik pomocniczy mechanika powinien ciągle doskonalić umiejętności zawodowe w zakresie wiedzy, jak i umiejętności praktycznych. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach i warsztatach w ramach indywidualnych potrzeb rozwoju sugerowanych przez przełożonych.

Może także uzupełniać kwalifikacje cząstkowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe np. w zakresie kompetencji społecznych.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Zawody pomocnicze w branży mechanicznej pojawiają się dość regularnie w ofertach pracy na portalach internetowych. Wskazuje to na realne zapotrzebowanie pracodawców na pracowników o tym profilu wykształcenia.

Pracownik pomocniczy mechanika bez doświadczenia najczęściej może podjąć pracę w miejscu praktyk odbywanych w trakcie edukacji. Może znaleźć zatrudnienie w warsztatach rzemieślniczych i firmach, zajmujących produkcją, naprawą oraz konserwacją części metalowych bądź urządzeń mechanicznych.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach dla zawodów, dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód pracownik pomocniczy mechanika w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu pracownik pomocniczy mechanika wśród zawodów dla których, ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód pracownik pomocniczy mechanika w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu pracownik pomocniczy mechanika zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	-	TAK
kujawsko-pomorskie	-	-
lubelskie	-	TAK
lubuskie	-	-
łódzkie	TAK	-
małopolskie	-	TAK
mazowieckie	-	TAK
opolskie	-	-
podkarpackie	-	TAK
podlaskie	TAK	-
pomorskie	-	TAK
śląskie	TAK	-
świętokrzyskie	TAK	-
warmińsko-mazurskie	TAK	-
wielkopolskie	TAK	-
zachodniopomorskie	TAK	-

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na zawód: Pracownik pomocniczy mechanika								
OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Liczba pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	1990	11610	137	394	43	248	36	216
Województwo dolnośląskie	55	536	24	54	0	0	0	0
Województwo kujawsko-pomorskie	459	659	3	108	2	106	0	0
Województwo lubelskie	17	614	10	60	0	0	0	0
Województwo lubuskie	25	191	0	0	0	0	0	0
Województwo łódzkie	144	4196	30	73	28	94	26	140
Województwo małopolskie	83	231	2	2	0	0	0	0
Województwo mazowieckie	159	721	14	16	0	0	0	0
Województwo opolskie	10	41	0	0	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	27	139	3	3	0	0	0	0
Województwo podlaskie	7	140	0	0	0	0	0	0
Województwo pomorskie	250	632	1	5	0	0	0	0
Województwo śląskie	62	1535	3	3	0	0	0	0

Województwo świętokrzyskie	23	64	0	0	0	0	0	0
Województwo warmińsko-mazurskie	82	92	8	8	2	2	2	2
Województwo wielkopolskie	539	1533	6	18	4	29	2	60
Województwo zachodniopomorskie	48	286	33	44	7	17	6	14

KZSZ – Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

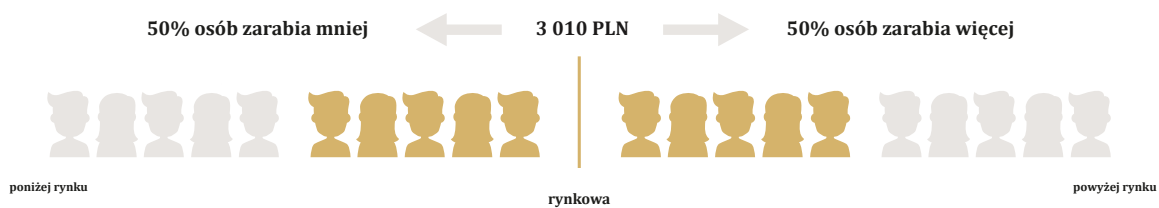
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.

ZAROBKI

Miesięczne wynagrodzenie całkowite na stanowisku pracownik pomocniczy mechanika wynosi 3 010 PLN brutto. Co drugi pracownik pomocniczy mechanika otrzymuje pensję od 2 800 PLN do 4 280 PLN. 25% najgorzej wynagradzanych pracowników pomocniczych mechaników zarabia poniżej 2 800 PLN brutto. Na zarobki powyżej 4 280 PLN brutto może liczyć grupa 25% najlepiej opłacanych pracowników pomocniczych mechaników.¹

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITE BRUTTO NA STANOWISKU PRACOWNIK POMOCNICZY MECHANIKA

Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość firmy,
- kapitał firmy,
- wykształcenie,
- staż pracy,
- region zatrudnienia,
- premie.

¹<http://wynagrodzenia.pl/moja-placa/ile-zarabia-pomocnik-mechanika>

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- uzdolnienia techniczne,
- gotowość do bycia mobilnym zawodowo,
- praktyka zawodowa,
- prawo jazdy kategorii B.

GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacje na temat zatrudnienia można znaleźć na:

- <http://pracuj.pl>
- <http://gazetapraca.pl>
- <http://praca.pl>
- <http://praca.gov.pl>
- <http://praca.money.pl>
- <http://pl.jooble.org/>

Portale branżowe:

- <http://www.mechanik.media.pl/>
- <http://forum-mechanika.pl/>
- <http://glowny-mechanik.pl/>

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019”.

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE

Informacja o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajduje się pod adresem: <http://rspo.men.gov.pl/>.

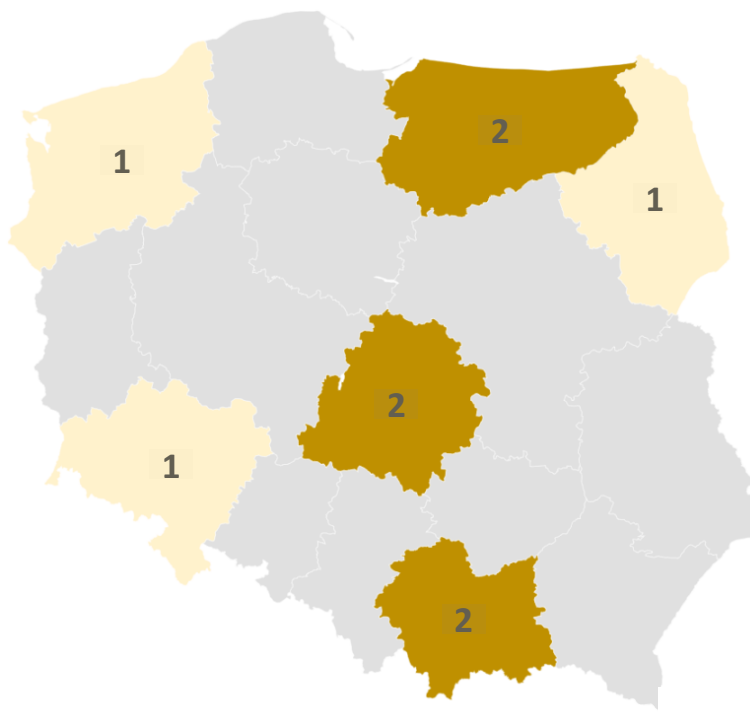

Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika w roku szkolnym 2019/2020.

 szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika

 liczba szkół prowadzących kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika

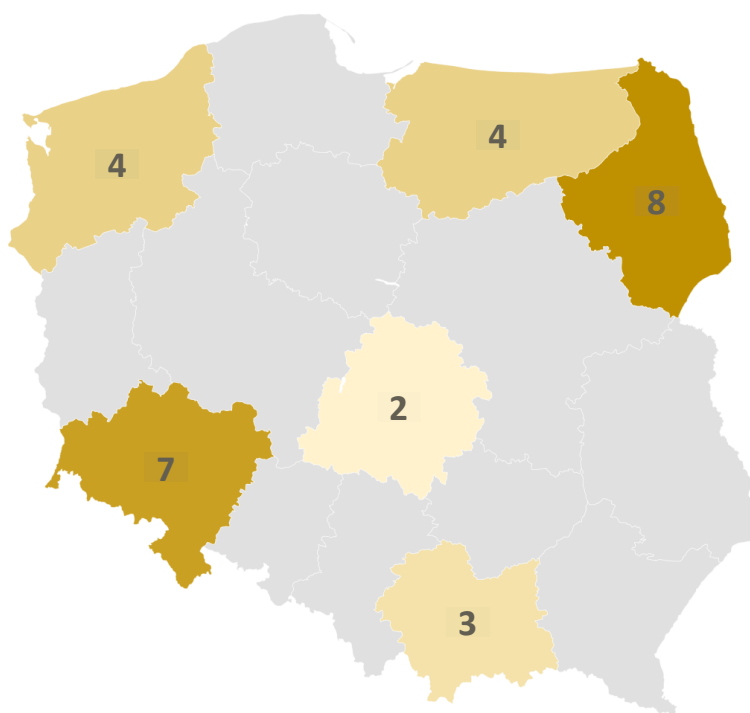
Pracownik pomocniczy mechanika - szkoły kształcące w zawodzie

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

Poniżej mapa obrazująca liczbę uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie pracownik pomocniczy mechanika w roku szkolnym 2019/2020.

Pracownik pomocniczy mechanika - wybory uczniów

CZĘŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. z 2019 r. poz. 991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	http://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	http://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	http://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://www.gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo edukacyjno-zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://www.corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl

Portal publicznych służb zatrudnienia	http://www.psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – Pracownik pomocniczy mechanika – 932916,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Pracownik pomocniczy mechanika – 932916,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018–2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- „Mechanik” (miesięcznik),
- „Główny Mechanik” (miesięcznik).

IMPREZY BRANŻOWE

- STOM-BLECH & CUTTING – Targi Obróbki Blach i Cięcia w Kielcach,
- EXPO-SURFACE – Targi Technologii Antykorozyjnych oraz Ochrony Powierzchni,
- Warsaw Industry Week – Międzynarodowe Targi Innowacyjnych Rozwiązań Przemysłowych,
- MSV – Międzynarodowe Targi Maszynowe,
- Mashex Siberia – Międzynarodowe Targi Metalurgii,
- Ankiros – Międzynarodowe Targi Metalurgii.

Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

